

Såsom eldare å ångfartyg	2.
Såsom trädgårdslärlingar	2.
I handverksarbete i stad	6.
Af fader eller målsman vid afflyttning till annan ort medförde och der i arbete anstälde	2.
Till utlandet afflyttade	2.
<u>Summa i arbete anstälde elever 38,</u>	

Stockholm i Januari 1883.

JOHN STUART,
Sekreterare hos Oscar-Josephine-föreningen.

Fængselspraxis.

Om fangernes korrespondance. Jeg har tidligere haft lejlighed til at omtale fangernes korrespondance som en sag af indgribende vigtighed. Det gælder for det første at hindre meddelelser mellem fangerne og sådanne udenforstående, som ved sit slette forhold ialfald for en del ere årsag til deres fald. Der er ingen mening i, synes jeg, at fængslets foresatte omgærde fangerne med sine personligheder og søge at bibringe dem rigtigere, renere og sundere begreber, når de samtidig tillade, at urene kilder udenfra strømme over dem. Det gælder ikke alene at hindre korrespondance med dem, som direkte ere delagtige i deres brøde, med hvem de have stjålet sammen eller begået andre forbrydelser; det gælder også at holde dem borte fra de slette subjekter, med hvilke de have levet uterligt, drukket sammen og ført et dagdriverliv. Det er ikke altid let her at være censor, men knuden må løses, og ved flittig konference mellem fængslets foresatte findes nok de rette midler dertil.

Dernæst gælder det at opdrage fangen til at skrive anstændigt, ligefrem, sundt, alvorligt, rigtigt. Han må ikke lade sin kåde pen gøre lystige volter på papiret, han må ikke tale nedsettende om fængslet og funktionærerne, han må ikke rive ned på dommer og øvrighed, heller ikke må han føre dette almindelige ord, at den og den har aflagt falsk ed mod ham og at han skal huske det, når han kommer ud. Men han må også advares mod den sødladne skrivemåde, den hyklerske, smigrende. Jo mere ligefrem og oprigtig han er i sine breve, desto bedre. Her kan man opmuntre og bestyrke, ligesom man har rigelig grund til at korrigere ham, når han viser tilbøjelighed til skriftlig at gå på stylder. Brevskrivningen er i det hele et stort opdragelsesmiddel i de overordnedes hånd.

Jeg har grund til at tro, at man flere steder overser fangerens korrespondance og mener, at man kun behøver at kaste et løst blik på den til undgåelse af åbenbare skandaler. Jeg tror det er meget ilde, når f. ex. ikke præsten læser både indgående og udgående breve, men overlader det til direktøren. Arbejdet bør deles mellem dem og de bør hyppig konferere om brevene. Af dem er der meget at lære, og man bør ikke vrage noget middel, som kan tjene til at belyse fangerne, da man går om som i et mørke, når man ikke anstrænger sig af alle kræfter for at lære dem at kende.

Der er 2 ydre omstændigheder, som i dette øjeblik bevæger mig til at fremkomme med mine bemærkninger. Her ligger paa mit bord et med gloende billeder udstyret brev fra en pige, som kalder sig sødskendebarn til en ung fange, hvem vi overflyttede hid fra Akershus strafanstalt, da han havde fyldt sit 18de år. Af brevet fremgår, at hun har korresponderet med ham i fællesanstalten. Her forbydes korrespondancen, da der rimeligvis foreligger et af disse kærresteforhold, som fængslet ikke bør sanktionere, men den burde også efter vort skøn være bleven forbudt i fællesanstalten.

Ivåres kom hid et brev fra en pige på tugthuset, som i fællesskab med en herværende fange havde ombragt sit spædebarn. Det oplystes fra tugthuset, at pigen var en anstændig fange, men det forekom os strax, at forholdet mellem de 2 forbrydere ikke burde opretholdes. For sikkerheds skyld skrev præsten til præsten på fangens hjemsted og spurgte sig for, om der var nogen grund til at soutenere det ulovlige forhold, som havde fundet sted mellem de angældende. Præsten svarede nej, navnlig efterat han havde konfereret med vor fanges familie. En gift søster af ham var her nylig og takkede mig, fordi jeg havde sat en pinde for korrespondancen.

Det skulde være meget interessant at høre kollegers udtalelse om det her behandlede emne. Der er vel ingen uden han på dette felt har høstet rige erfaringer.

R. РЕТЬВАНН.

Blandet Indhold.

DANMARK. Københavns Fængselselskab har efter beretningen for 1881—82 modtaget 16 af de i regnskabsåret fra kvindefængslet løsladte 115 fanger i sit optagelseshus, og 28 ere understøttede med kr 550. I samme tidsrum ere af de fra Københavns arresthus løsladte fanger 11 kvinder modtagne i optagelseshuset, og 47 mænd og 15 kvinder ere understøttede med 1182,97 kr. Af tidligere løsladte ere 29 understøttede med 704,59 kr. Til beklædning af de i tjeneste anbragte er udgivet 839,54 kr. Lindevangshjemmet har bistået Selskabet ved for betaling at modtage 5 af de løsladte.

Selskabet har i de sidste 10 år taget sig af 239 kvinder, hvoraf 195 vare løsladte fra kvindefængslet, 44 fra arresthuset. Af det nævnte antal vides kun 43 at være faldne påny. Af de understøttede fra arresthuset løsladte kvindefanger, som alle vare dømt for ejendomsindgreb, vides ingen at have begået nogen ny lovovertrædelse; derimod have 10 af dem udvist et mindre godt forhold. — Af de understøttede fra kvindefængslet løsladte fanger have 66 pct. eller 128 opført sig upåklageligt (4 af dem ere senere døde, og 5 have forladt landet); 12 pct. har vist en mindre god opførsel men

cianter, hvis beretninger til en overordnet autoritet ere blevne helt eller delvis undertrykkede. Som det nu er, ere direktørerne og medlemmerne af fængselskommissionerne i deres egen sag hovedvidner, edsvorne og dommere. — Selskabet har virket for at samle og udbrede oplysning om dødsstraffen. — Endelig bemærker beretningen, at de straffende og præventive institutioner i Canada ere i god udvikling.

Principerne for fangernes ernæring.

Conclusionen i den af Dr. BAER til fængselskongressen i Rom indgivne udtalelse om emne 5, section II: Efter hvilke principer bør fangernes forplejning fastsættes fra et hygiejnisk og penitentært standpunkt? — lyder således:

1. Spisereglementerne i fængsler og strafanstalter bør fastsættes, både hvad kvalitet og kvantitet angår, således, at de gøre det muligt at holde fangernes sundhed og arbejdsevne på et normalt standpunkt.
2. De forskellige ernæringsstoffer, som benyttes i forplejningen, bør forenes i et rationnel forhold således, at de kunne optages og udbyttes det mest mulige af fordøjelsesorganerne.
3. Ved fastsættelsen af fangernes forplejning er det nødvendigt og tillige billigt indtil en vis grad at tage hensyn til fangens individualitet, sundhedstilstanden på et givet tidspunkt, alderen, straffens varighed, omfanget af det arbejde, som udføres osv.

Fængselspraxis.

Fangernes korrespondance. Jeg skal supplere min forrige notits om fangernes korrespondance med følgende tilfælde. Her sidder en 19 år gl. 5te gangs tyv, som den 13 Januar sidstleden overflyttedes fra Akershus Strafanstalt-

Han havde et dårligt skudsmål fra distriktfængslet, hvor han har tilbragt mange måneder, og dets lærer meddelte navnlig, at gutten i høj grad havde været usædelig og allerede i 14 års alderen pådraget sig venerisk sygdom. Her i fængslet er han imidlertid stille, flittig og flink i sit smedearbejde. Han vækker virkelig noget håb. Han har stadig korresponderet og samtalt med moderen, som gør et alvorligt og godt indtryk. Men forleden kom her et brev fra en pige til ham. Brevet var skrevet med alle mulige ydre tegn på, at det var alvorligt ment og at det kom fra ren hånd. Jeg lod imidlertid en af lærerne forespørge sig hos moderen, om hun billigede denne korrespondance. Moderen kendte pigen og fortalte om hende, at hun både havde været offentlig og på Tugthuset. Hvis hendes søn atter fik noget med hende at skaffe, vilde det være forbi med ham, mente hun. Brevet blev naturligvis ikke fremmet.

Man skyder i almindelighed skylden på drukkenskaben, når man taler om de unges fald, men jeg tror man heller skal skyde den på usædeligheden. Alle disse løse forhold mellem gutter og piger af almuen her i byen virke til tyveri. En alvorlig vågen over fangernes korrespondance er et forsøg på at splitte de usædelige forbindelser.

R. PETERSEN.

Officielle aktstykker.

NORGE. — Instrux for de ved Rigets Fælles-Strafarbejdsanstalter ansatte Lærere. (Udfærdiget af Justitsdepartementet den 18de April 1883.)

§ 1. Læreren har som sin nærmeste foresatte strafanstaltens præst, men er forøvrigt bestyreren underordnet i alt, der vedkommer hans tjeneste ved strafanstalten.

Forsåvidt han tillige er klokker, står han med hensyn til sine forretninger som sådan under de gejstlige autoriteter.

§ 2. Læreren har at gøre sig bekendt med og nøje at iagttage alle såvel for undervisningen som for strafanstaltens disciplin og